

provenutab for staten, men på den anden side set, inden der blev indført CO₂-afgift i Danmark havde Folketinget jo ikke de penge at kaste bort, så Folketinget klarer vel også at få en finanslov til at hænge sammen med en reduceret CO₂-afgift.

Men kigger vi på regeringens liste over ændringer i procesenergi, og hvilke afgifter der skal betales, så er det vores opfattelse i Frihed 2000, at der er en hel branche, man har glemt, nemlig turismen. Og vi ved godt, at turismen afhængig af temperament, og hvilken ugedag det nu er, snart går ind for, at momsens skal sænkes for dem, og snart er det nogle andre afgifter, de gerne vil have sænket, og det er jo forståeligt for en branche, der i den grad er afgiftbelastet.

Men lige præcis CO₂-afgiften udgør et selvstændigt problem. Det gør den, fordi det giver en økonomisk belastning, og det gør den, fordi man savner enhver form for rimelighed i argumentationen. For hvad er det, et hotel producerer? Et hotel producerer overnatningsfaciliteter, og hvis man skal have overnatningsfaciliteter, må man nødvendigvis have nogle hotelværelser, der er opvarmet. Derfor er et hotels produktion altså at have hotelværelser, der er opvarmet, lige så vel som den virksomhed, der producerer cykeldæk eller cementpulver som deres produktion, har de pågældende varer.

Når et hotel har et administrationskontor, et lobbyområde osv., ja, så er det klart, så bør der naturligvis gælde de samme regler, som der gør for direktørens kontor på Aalborg Portland, og hvem man nu ellers har været indstillet på at lempe igennem årene. Men at værelserne skal have den høje CO₂-afgift er uden for enhver rimelig argumentation.

Og så det økonomiske, som jeg nævnte. Ja, der er det jo sådan, at hvis vi fremover i de kommende år forestiller os, at der afholdes en stor konference i Bella Centret – det må vi håbe der gør, for man har tænkt sig at udvide Bella Centret – så sidder konferencearrangørerne derude og kigger: Hvor er der overnatningsfaciliteter til de mange konferencedeltagere? Og hvor langt er der til hotellerne?

Ja, der er situationen i dag, at på grund af manglende hotelkapacitet i Københavnsområdet må man for at finde tilstrækkelig kapacitet sende mange af gæsterne så langt væk som både til Roskilde og Holbæk og til Nordsjælland.

Når Øresundsbroen er færdigbygget, ligger der altså på den anden side af Øresundsbroen en betydelig hotelkapacitet i Malmøområdet.

Nå ja, siger man, det kan jo ikke svare sig, for så skal man ud og betale afgift for at køre på broen osv. Jo, men det, der adskiller hotellerne i Malmø fra hotellerne i København, er jo altså, at de hverken skal betale CO₂-afgift eller den høje danske hotelmoms, og det, vi altså kommer til at opleve, er ikke en udflugning af hoteller, men vi kommer til at opleve, at de store konferencer osv., der forhåbentlig vil blive afholdt i København i de kommende år, vælger de svenske muligheder og fravælger de danske. Og derfor burde det være almindelig sund, samfundsøkonomisk logik og fornuft, at turismen bliver omfattet af mulighederne for at betale den lave CO₂-afgift.

Vi har, siden vi sidste gang fik proceslisterne revideret, fået en række henvendelser fra konkrete brancher eller rettere sagt konkrete enkeltvirksomheder, og hver gang har vi svaret dem, at stedet, hvor man skal græde de tørre tårer, er hos skatteministeren i håbet om at komme med på næste lempelsesforslag. Derfor vil vi naturligvis benytte lovbehandlingen til at fremlægge de pågældende henvendelser, og så må skatteministeren tage stilling til, hvorfor lige præcis deres virksomhed og deres produktion fortsat skal være belastet af den høje CO₂-afgift.

Men det skal naturligvis ikke afholde os fra at støtte lovforslag nr. L 50 og nr. L 51, og så håber vi på, at vi i nr. L 52 kan få udvidet proceslisterne, hvorimod vi med beklagelse må sige til arbejdsministeren, at det her projekt skulle han ikke have indladt sig på, og derfor bør lovforslag nr. L 53 forkastes.

Tove Videbæk (KRF):

Da hverken Kristeligt Folkepartis energipolitiske, skattepolitiske eller arbejdsmarkedspolitiske ordførere kan være til stede, er vi på det nærmeste tredobbelt samspilsramte i dag. Jeg skal derfor på Kristeligt Folkepartis vegne fremføre følgende af mere generel karakter.

De fire lovforslag, som nu behandles, er en justering af den grønne afgiftspakke for erhvervslivet, som blev vedtaget i 1995. Kristeligt Folkeparti var som bekendt ikke repræsenteret i Folketinget på det pågældende tidspunkt.

Jeg siger dette, fordi vi nok er tilhængere af, at de grønne afgifter også skal omfatte erhvervslivet, men vi finder, at de tilskudsordninger m.v., som er knyttet til afgifterne, ikke er